

er i Reglen det Forsvar, der gives for Prygleloven, men overfor denne Paastand har jeg Lyst til at sige, at vi mene heller ikke, at saadanne Folk ikke maa straffes, og straffes strengt, men vi mene, at Pryglestraffen ikke blot ikke i nogen Maade vil være et virksomt Middel til at standse den Slags Overfald, men er en raa og brutal Straffemaade, som vi ikke kunne være med til.

Jeg ved ikke, hvorfor man antager, at Prygl for voksne Mennesker skulle virke som Modgift mod Lysten til at overfalde sagesløse Personer. Der er sikkert meget i det Ord, at Raahed avler Raahed, og i Paastanden om, at Prygl paa voksne Personer ville virke i modsat Retning. Den Forbrydelse maa sikkert straffes og straffes alvorligt — men i den Retning, som af os antydet i Fjor, og som jeg navnlig hævdede —, nemlig ved langvarigt Straffe- og Tvangsarbejde og ved, at vedkommende bliver sat ud af Stand til at faa Spiritus, saaledes at han kan faa Ro til under legemligt og strengt Arbejde at tænke over de Gerninger, han har forøvet. Det vilde være den virksomste Vej til at modvirke dette Onde. Men jeg kan ikke indse, at man just skulde have Medlidenhed med saadanne Folk eller ønske, at de ikke skulde straffes. Jeg kan ikke indse, at man skulde gaa saa vidt i sin Humanitet at mene, at vi skulde gaa mildere og mildere frem med Straffene. Det skal man ganske vist i adskillige Tilfælde, men ikke overfor den Slags Forbrydelser. De Personer skulde have en Straf, som de have Respekt for. Ved at undersøge disse Overfald og de Mennesker, der forøve dem, ser man, at det aldeles overvejende Antal af dem er Folk, som ikke ville bestille noget, som gaa og drive og tigge, indtil de have faaet saa meget, at de kunne faa noget at drikke. Naar de saa ere halvt eller helt berusede, forøve de Bølleoverfaldene. Naar disse Mennesker sættes til langvarigt Tvangsarbejde, f. Eks. mindst i to Aar, saa ville de komme ud af den Deliriumsrus, som de oftest befinde sig i ved Overfaldene, og de ville vænnes til at undvære Spiritus, blive ædru og vænnes til at arbejde, og saa kunne de maaske komme til at tænke som saa, at det var bedre at arbejde som fri Mand end under Tvangsarbejdsanstaltens Vilkaar. Enhver Straffebestemmelse bør ogsaa indeholde en Mulighed for Forbedring af vedkommende, en Mulighed for, at de i den Tid, hvori de afsone deres Straf, kunne forbedres og komme paa bedre Tanker. Og det, mener

jeg, vil kunne ske paa den af mig anviste Maade. Derimod er der absolut ingen Mulighed for, at Pryglestraffen vil kunne forbedre dem. Den vil kun kunne forhærde og haardgøre dem til at fortsætte. Naar de ærede Medlemmer for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) og for Kalundborg (Krabbe) mente, at der ikke var Grund til at indføre denne Straf, netop af Hensyn til, hvad de statistiske Oplysninger viste, er jeg enig med dem i, at vi ikke bør have Legemsstraffen, men vi bør have strenge Straffebestemmelser. Og blive Forbrydelserne sjældnere, vil det jo ogsaa kun føre til, at Loven bliver sjældnere anvendt. Jo færre Bølleoverfald der sker, jo sjældnere vil Loven blive anvendt. Og skulde Straffen virke saaledes, at der slet ingen saadanne Overfald skete, gjorde det jo ikke noget, at de kunne straffes paa den Maade, thi saa kom Straffen jo ikke til Anvendelse.

Jeg skal nu med det samme nævne, at vi selvfølgelig ere klare over, at det nu forelagte Lovforslag lige saavel som det, vi behandlede i Fjor, indeholder adskillige gode og humane Foranstaltninger, som ere ret store Forbedringer fra de nuværende Forhold, at det indeholder saadanne Ting, som vi hilse med Glæde i dette Ting. Jeg tror neppe, at der vilde være ret mange i denne Sal til Stede, som ikke med Glæde vilde være med til at gennemføre denne Lov, naar vi ikke havde Bestemmelsen om Pryglestraf, alt det øvrige vilde vi, som sagt, gerne have og hilse det med Glæde. For at det ikke skal se ud, som om vi ere Modstandere af Lovforslaget i sin Helhed, vil jeg sige, at det er kun Pryglene i Lovforslaget, som vi ere Modstandere af. Ganske vist vil jeg indrømme, at den Behandling, som Lovforslaget har faaet i Landstinget, efter min Mening ikke har gjort det mere tiltalende, og der kunde være adskillige Ting, hvis man kom dertil, som der kunde være Grund til at rette noget paa, men det er af den Slags Ting, som jeg tror, at vi let kunde komme ud over, naar vi blot vare ude over den anden Bestemmelse, men det skal jeg paa dette Tidspunkt ikke komme nøjere ind paa. Lad mig kun slutte disse Bemærkninger med at sige, at vi fra vor Side ønske voldelige Overfald straffede strengere, end de blive nu om Stunder, men vi ønske dem straffede paa den af mig anførte Maade, som vi mene baade vilde være virksommere, humanere og mere stemmende med den Tidsalder, i hvilken vi leve.

Hermed skal jeg slutte de Bemærk-